

Nr 278.

Av herr **Eskilsson**, om rätt att vid taxering till skatt åtnjuta avdrag för kostnad för anskaffande av för beredskapslagring av drivmedel för traktorer avsedd bränsletank.

Den rationalisering som jordbruket genomgått framför allt efter det senaste världskriget har medfört väsentligt ändrade förhållanden ur driftsynpunkt. Ett av de påtagligaste är därvid den hastiga övergång som skett från hästdrift till traktordrift. Eftersom traktordriften i huvudsak förutsätter tillgång till importerade drivmedel, innebär detta en betydande risk för jordbruksproduktionen vid ett eventuellt krigs- eller avspärrningstillstånd, såvida inte åtgärder vidtagits i förväg för att eliminera eller åtminstone minska denna risk. De centrala statliga lagringsmöjligheterna av viktiga förnödenheter för vår försörjning är begränsade. Följaktligen måste statsmakterna stimulera de enskilda medborgarna att fullgöra den del av beredskapsåtgärderna som de själva av olika orsaker ej mäktar åstadkomma. För att ett effektivt resultat skall kunna uppnås på den vägen får inte ett frivilligt åtagande från den enskildes sida framstå som en alltför stor personlig ekonomisk uppoffring. Deras medverkan förutsätter, att statsmakternas åtgärder inte är ägnade att skapa en föreställning hos dem, att deras samhällsgagneliga insats är staten likgiltig.

De nuvarande möjligheterna för jordbrukare, som är villiga att utföra en beredskapslagring av drivmedel till traktorerna, att erhålla compensation för sin uppoffring är ringa. Både för inköp av erforderliga lagringscisterner, bränsletankar och drivmedelsförråd kräves emellertid betydande kapitalutlägg, och detta blir så mycket mer kännbart som avdragsrätt f. n. ej föreligger för den kostnad, som inköpet av bränsletanken medför. Om en lättnad i beskattningshänseende genomfördes för jordbrukarnas inköp av dylika bränsletankar, skulle det säkerligen stimulera jordbrukarna att i större utsträckning än nu anskaffa tankar för beredskapslagring. Inköp av en sådan tank synes mig ej kunna betraktas som enbart ett självändamål för den enskilde jordbrukaren, eftersom beredskapslagringen är ett samhällsintresse, och den kostnad han därmed ådrager sig bör följaktligen kunna få betraktas som en i beskattningshänseende avdragsgill omkostnad. Det lager av drivmedel, som han tvingas hålla, innebär dock ett kapitalutlägg och en räntekostnad, som han frivilligt påtager sig till gagn för hela landet.

Med stöd av vad jag ovan anfört hemställer jag,
att riksdagen måtte besluta, att vid taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt och till kommunal inkomstskatt kostnaden för anskaffandet av för beredskapsring av drivmedel för traktorer avsedd bränsletank skall betraktas som avdragsgill omkostnad.

Stockholm den 27 januari 1953.

Carl Eskilsson.

Nr 279.

Av herrar **Hansson** och **Boman**, om höjning av det skattefria beloppet för äkta makar vid förmögenhetsbeskattningen.

(Lika lydande med motion i Andra kammaren, nr 369.)

Stockholm den 27 januari 1953.

Nils B. Hansson.

Rudolf Boman.
